

Arrest

nr. 76 120 van 28 februari 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 28 december 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 november 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 24 januari 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 februari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat V. VERCAUTEREN en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 25 januari 2011 het Rijk binnen en diende op diezelfde dag een asielaanvraag in. Op 30 november 2011 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Nepalese nationaliteit en bent u afkomstig uit Malungkot VDC (Village Development Committee), gelegen in Syangja District (Nepal). U bent een aanhanger van de monarchie en de hindoestaat in Nepal. Vanaf 10/05/2063 (Nepalese kalender, stemt overeen met 26 augustus 2006 volgens de Gregoriaanse kalender) was u op lokaal niveau gewoon lid van de pro

monarchistische politieke partij Rastryia Prajatantra Party-Nepal (RPP-N). Op 05/01/2066 (18 april 2009) werd u actief lid van diezelfde partij. Als actief lid moest u het belang van de koning voor uw land aan de dorpingen uitleggen, alsook de dorpingen op de hoogte brengen van bezoeken van politieke leiders van de partij. Omwille van uw politiek profiel en activiteiten kende u sinds 2064 (2007-2008) problemen met de maoïstische jongerenorganisatie Young Communist League (YCL). Zo werd u op 02/12/2064 (15 maart 2008) door de YCL fysiek aangevallen toen u affiches verdeelde met propaganda ten voordele van de koning. Na dit incident werd u nog meerdere malen mondeling gewaarschuwd door de YCL om de koning niet te steunen. Op 01/08/2067 (17 november 2010) vernam u van dorpingen dat er in het dorp illegale slachtingen van koeien door de moslimleden van YCL plaatsvonden. U sprak hierover met andere mensen in de buurt en met partijleden. Iedereen moedigde u aan actie hiertegen te ondernemen. De volgende dag meldde u samen met enkele andere personen deze wanpraktijken bij het lokale VDC-kantoor. U nam hierin de leiding. U vond dergelijke praktijken door moslims in uw dorp niet kunnen. Dit gaat namelijk in tegen uw geloof. De moslims in uw dorp wezen u echter op de godsdienstvrijheid en de mogelijkheid/vrijheid voor moslims om koeien te slachten. Het VDC-kantoor vroeg u om bewijzen hiervan aan te brengen. Met andere dorpingen besloot u hierna de volgende dag een vergadering in te leggen. Diezelfde avond kreeg u evenwel thuis bezoek van 8 of 9 gewapende leden van YCL. U werd gewaarschuwd en met de dood bedreigd om deze activiteiten stop te zetten. Ze verweten u hindoes tegen moslims op te zetten. U besprak dit incident met andere partijleden en op hun aanraden besloot u om geen verdere stappen te ondernemen in verband met deze koelachtingen in uw dorp. Op 03/08/2067 (19 november 2010) meldde u echter telefonisch aan de politie dat bepaalde YCL-leden in uw dorp over illegale wapens beschikken en dat zij dorpingen bedreigden. U vroeg hierbij de politie om anoniem te mogen blijven. Twee dagen later deed de politie een huiszoeking op het kantoor van de YCL in uw dorp, waarbij vijf YCL-leden gearresteerd werden voor illegaal wapenbezit. Dezelfde dag van de arrestatie vernam u van uw vriend, N. S., dat u door de YCL-leden gezocht werd. Deze laatste zouden, ingegeven door uw eerdere klacht bij het VDC-kantoor, u aangeduid hebben als de verklikker naar de politie toe. U besloot nog diezelfde dag uw dorp te verlaten en te vluchten naar uw zus S. in Kapilvastu, waar u tot de dag van uw vertrek uit Nepal verbleef. Het was niet geweten dat u zich daar bevond. Hierdoor kende u er ook geen problemen met YCL. De avond van uw vertrek uit uw dorp vielen YCL-leden uw huis binnen. Zij haalden alles overhoop en dreigden uw echtgenote te ontvoeren als ze niet zou vertellen waar u zich bevond. Hierdoor zag uw vrouw zich ook genoodzaakt het dorp te verlaten. Drie dagen na uw vertrek uit uw dorp, verliet ook zij het dorp en nam samen met jullie zoon haar intrek bij haar ouders in Kathmandu, waar zij tot op heden verblijft. Op 14/09/2067 (29 december 2010) verliet u Nepal en begaf u zich naar Delhi, India, waar u de volgende dag toekwam. Daar verbleef u een 25-tal dagen vooraleer u vanuit India een vliegtuig nam naar Duitsland. Vervolgens reisde u vanuit Duitsland verder naar België. Op 25 januari 2011 diende u hier in België een asielaanvraag in. U ondernam deze reis in het bijzijn van een mensensmokkelaar en in het bezit van een Nepalees paspoort op naam van iemand anders. Ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas legde u de volgende documenten neer: uw Nepalees rijbewijs, uitgereikt op 19 maart 2010; een aanbevelingsbrief van de VDC van Malyangkot d.d. 12/06/2068 (29 september 2011), waarin uw politieke activiteiten en uw problemen met YCL aangehaald worden; een aanbevelingsbrief van RPP-Nepal d.d. 10/05/2067 (26 augustus 2010), waarin uw lidmaatschap van en activiteiten voor RPP-N worden bevestigd; uw lidkaart van RPP-N; een attest van het Syangja Districtcomité van RPP-N d.d. 05/07/2068 (22/10/2011), waarin uw politiek profiel en uw recente problemen met YCL worden bevestigd; uw geboortecertificaat van 23/06/2068 (10 oktober 2011); het geboortecertificaat van uw zoon; uw huwelijks-certificaat van 26/06/2065 (12 oktober 2008); uw School Leaving Certificate en een internet afprint van de website van South Asia Terrorism Portal (www.satp.org), bestaande uit een gedetailleerde opsomming van YCL- en UCPN-M-gerelateerde incidenten voor het jaar 2010.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat een aantal elementen met betrekking tot de door u uiteengezette reisweg van India naar Duitsland en de daarbij gebruikte reisdocumenten de geloofwaardigheid van de omstandigheden van uw vertrek uit Nepal en van uw asielrelaas in zeer ernstige mate ondermijnen. U verklaarde met een Nepalees paspoort op naam van iemand anders van Delhi naar Duitsland gereisd te zijn (gehoorverslag CGVS I, p.4). U kon geen enkele informatie geven over de identiteit in uw paspoort. Zo kende u de naam niet van de valse identiteit vermeld in dit paspoort (CGVS I, p. 4). Evenmin bleek u op de hoogte van het soort visum in het door u gebruikte paspoort

(CGVS I, p.5). De smokkelaar die u vergezelde tijdens deze reis zou u enkel meegedeeld hebben dat uw paspoort een visum bevatte, zonder verder enige informatie hieromtrent aan u te verschaffen. U zou zelf nooit in het paspoort hebben durven kijken om zich over dit alles te vergewissen (CGVS, p. 4). Gelet op het grote risico dat u zou hebben genomen om door het luchthavenpersoneel in zowel India als Europa aan herhaaldelijke (identiteits)controles en ondervragingen onderworpen te worden met betrekking tot uw persoon, uw reisdocumenten en uw (reis)bedoelingen - u kan hierbij ook steeds uitvoerig worden verhoord over de aard en de duur van het visum waarmee u reist en andere verplichtingen hiermee verbonden - kan er nochtans van u verwacht worden dat u hierover meer details zou kunnen verstrekken. Bovendien blijkt uit deze informatie dat in de internationale luchthavens van Delhi en Frankfurt de identiteit van alle reizigers strikt persoonlijk en individueel wordt nagegaan. Op deze regel zijn geen uitzonderingen. Uw bewering dat u, in geval van ondervraging door de douanebeambte over uw geplande reisdoel, aan de smokkelaar zou vragen om de antwoorden te geven, is dan ook niet afdoende (CGVS I, p.5). Uw verklaring met betrekking tot uw binnenkomst op het Schengengrondgebied is dan ook niet aannemelijk. Tot slot moet worden opgemerkt dat u geen enkel stuk kon neerleggen ter staving van deze reisweg (vliegtuigtickets, boarding pass, bagagestickers). Het achterhouden van reisstukken maakt het tevens onmogelijk om uw exacte reisweg in detail na te gaan. Wat betreft de problemen die u met de YCL verklaarde te hebben gekend, heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u zich vandaag de dag niet elders in Nepal zou kunnen vestigen om nieuwe aanvaringen met de (plaatselijke) maoïsten uit de weg te gaan. Uit uw verklaringen blijkt immers vooreerst dat uw problemen met YCL-leden in Nepal beperkt bleven tot het Syangja district, waar u van afkomstig bent. Zo stelde u het doelwit van YCL te zijn omwille van uw politiek profiel en uw activiteiten voor RPP-N en omwille van de arrestatie van 5 lokale YCL-leden voor illegaal wapenbezit, dit naar aanleiding van uw melding bij de politie (CGVS I, p.6 en CGVS II, p.28). Daarnaast blijkt tevens uit uw verklaringen dat uw echtgenote met uw zoon, sinds uw vertrek uit Nepal, bij haar familie in Kathmandu verblijft zonder daar enige moeilijkheden te kennen. Gevraagd waarom u niet verhuisde naar de verblijfplaats van uw echtgenote en zoon, stelde u dat de YCL overal actief is en dat YCL-leden u in Kathmandu ook zouden viseren (CGVS I, p.17). Ter staving van deze beweringen legde u een afprint neer van de website van South Asia Terrorism Portal met een opsomming van alle YCL en UCPN-M gerelateerde geweldincidenten in Nepal voor het jaar 2010. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt evenwel dat YCL momenteel nog maar weinig actief is in Nepal. Daarnaast blijkt uit deze beschikbare informatie dat het aantal ernstige geweldincidenten uitgaande van de maoïsten in Nepal sterk is afgenomen. Dit blijkt overigens ook uit de door u neergelegde informatie afkomstig van de South Asia Terrorism Portal. De door u neergelegde informatie doet dan ook geen afbreuk aan deze beoordeling. Hieruit komt naar voren dat UCPN-M, de partij van de maoïsten in Nepal (waartoe ook YCL behoort), in 2010 slechts verantwoordelijk kon worden gesteld voor twee van de twaalf doden als gevolg van geweld tegen politiek actieve burgers. Voor de geweldincidenten uitgaande van UCPN-M voor 2011 vermeldt deze website overigens slechts twee keer RPP-N in verband met geweldincidenten met maoïsten. Voorts blijkt ook uit de ons beschikbare informatie dat een belangrijke verbetering vast te stellen is in de bewegingsruimte voor politieke activisten, zo ook voor aanhangers van de RPP-N, ten opzichte van de periodes van de maoïstische opstanden en de periodes voor en na de verkiezingen van 2008. Dit in eerste instantie door de verbeterde en meer democratischer geworden houding van de maoïsten de laatste jaren.

Wat betreft uw vrees geïsoleerd te zijn door de YCL louter omwille van uw royalistische sympathiën, kan tevens nog opgemerkt worden dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt tevens blijkt dat royalistische sympathiën op zich geen voldoende basis vormen om een doelwit te zijn van de maoïsten. INSEC, de belangrijkste mensenrechtenorganisatie in Nepal, die over een uitgebreid netwerk beschikt en mensenrechtenschendingen op het gehele grondgebied van Nepal opvolgt, geeft zelf aan dat er momenteel geen enkele vervolging is op welk niveau dan ook van royalisten in Nepal. Verscheidene koningsgezinde partijen blijven bovendien actief en partijen zoals RPP-N beschikken over vertegenwoordigers in het huidige parlement. De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert, werd als bijlage bij het administratieve dossier gevoegd.

De door u aangebrachte documenten zijn niet van die aard dat zij een ander licht werpen op bovenstaande appreciatie. Noch uw identiteit, noch uw politieke voorkeur staat hier vooreerst ter discussie. Uw documenten doen voorts geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen met betrekking tot uw mogelijkheid zich elders in Nepal te kunnen vestigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker beroept zich op een schending van artikel 1 van de Conventie van Genève en het Aanvullend Protocol van 31 januari 1967 betreffende het statuut van vluchteling en een schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Bij de uiteenzetting van het middel blijkt dat de verzoekende partij opkomt tegen de inhoudelijke motieven van de bestreden beslissing en wil dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de feitelijke beoordeling overdoet. Hij voert bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat het middel vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. De bewijslast rust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling en dit geldt ook voor de ernst van de gevreesde vervolging, die een essentieel onderdeel is van de hoedanigheid van vluchteling. De Raad moet oordelen over de geloofwaardigheid van de subjectieve vrees van de kandidaat-vluchteling en of deze een objectieve grondoorzaak heeft. Dit impliceert dat de verklaringen coherent, consistent en geloofwaardig moeten zijn en kaderen in de objectieve gegevens van een concrete situatie (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1979, nrs. 40, 41, 195, 196 en J. HATHAWAY, *The law of refugee status*, Butterworths, Toronto, 1991, blz. 72).

3.2. Verzoeker houdt vol een gegronde vrees voor systematische en persoonlijke vervolging door de leden van de YCL te koesteren. De YCL is volgens verzoeker geen regionale groepering van plaatselijke maoïsten, maar is daarentegen een jongerenbeweging van de nationale politieke partij *Unified Communist Party of Nepal (UPCN-M)*. Daar verzoeker er niet alleen voor gezorgd heeft dat de YCL zijn wapenvoorraad in het dorp van verzoeker is kwijtgespeeld en dat vijf leden van de YCL zijn opgepakt wegens illegaal wapenbezit, maar dat zijn demarche bovendien heeft aangetoond dat de YCL ook kwetsbaar is, een signaal dat de YCL met alle mogelijke middelen teniet wil doen. De slag die verzoeker de YCL heeft toegebracht, is zonder meer een kaakslag voor de ganse organisatie - ook voor de moederpartij -, hetgeen maakt dat verzoeker niet alleen lokaal, maar ook in gans Nepal wordt gezocht. Gelet op de nationale aanwezigheid van deze organisatie, kan verzoeker zich dus niet zomaar elders in Nepal vestigen.

3.2.1. Verzoekers asielaanvraag komt incoherent voor nu hij beweert dat zijn acties de hele organisatie van de YCL hebben aangetast. Immers is deze organisatie niet belangrijk indien de aanhouding van vijf leden en een wapenplaats de hele organisatie aantast. Voorts kan uit een dergelijke bewering enkel uiterst lokale activiteiten blijken - wat verzoeker echter ontkent - en ten slotte moet verzoeker zijn beweringen kunnen hard maken indien zijn acties tot "een kaakslag van de YCL" hebben geleid. Echter de Raad stelt vast dat verzoeker geen begin van bewijs aanhaalt inzake de beweerdde huiszoeking en arrestatie van de YCL-leden. Verder, gezien de tip louter telefonisch gebeurde en verzoeker zijn naam wel vermeldde maar een anonieme behandeling vroeg (gehoorverslag 7 oktober 2011 p. 16), is het onwaarschijnlijk dat verzoeker door de YCL verdacht zou worden van hen verklikt te hebben, louter en alleen omdat hij beweerdelijk, doch evenmin aangetoond, de dag voordien een zeer algemene en ongeschreven klacht - "*ik heb niet gezegd dat het de YCL was maar dat er slechte praktijken met de koeien gebeurden*" (gehoorverslag 7 oktober 2011 p. 15) en "*ik heb geen namen gezegd, ik heb hen gezegd dat de moslims van ons dorp slechte praktijken verrichten*" (gehoorverslag 3 november 2011 p.

22) – bij het VDC-kantoor zou hebben neergelegd en iemand dit zou kunnen gehoord hebben en dit aan de YCL zou kunnen hebben geklikt. Verzoeker vermeldde initieel op DVZ evenmin dat hij een anoniem telefoontje had gepleegd, noch dat hij naar aanleiding van de koeienslachting naar het lokale VDC-kantoor zou zijn gegaan (vragenlijst vraag 3.5), wat de geloofwaardigheid van beide initiatieven nog verder ondermijnt, en dus eveneens de mate waarin verzoeker überhaupt kon gelinkt worden aan de beweerde huiszoeking en arrestatie.

3.2.2. Verzoeker toont evenmin aan dat hij bij zijn beweerde problemen geen beroep kon doen op de Nepalese autoriteiten om zich te beschermen. Immers internationale bescherming kan slechts worden verkregen bij gebrek aan nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A, 2 van het Vluchtelingenverdrag en uit artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Een asielzoeker moet alle mogelijkheden tot bescherming uitputten of aannemelijk maken waarom hij geen enkel beroep deed op de nationale autoriteiten. Verzoekers poging tot verschoning dat hij *“in deze de (onmiddellijke) bescherming van zijn overheid niet [kan] invoeren, gelet op het feit dat het dichtstbijzijnde politiekantoor in deze landelijke regio op drie uur stappen van het dorp van verzoeker gelegen is”* en dat hij zich *“in de onmogelijkheid [bevindt] om de bescherming van zijn land van herkomst in te roepen gelet op de moeilijke bereikbaarheid van het dorp van verzoeker voor de Nepalese politiediensten”*, is niet ernstig in het licht dat hij wel naar Europa kan komen. Evenmin heeft verzoeker dit gemeld aan de pers of bescherming gezocht bij een mensenrechtenorganisatie (gehoorverslag 7 oktober 2011 p. 14 en gehoorverslag 3 november 2011 p. 27).

3.2.3. Verder verwijst de Raad naar artikel 48/5, §3 van de vreemdelingenwet waarin wordt bepaald dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees bestaat voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade, en van verzoeker redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Er wordt rekening gehouden met de algemene omstandigheden in het land en met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen.

Verzoeker maakt niet aannemelijk gezocht te worden door de YCL, laat staan hiervoor nationaal te worden gezocht, te meer daar uit de objectieve informatie duidelijk blijkt dat de YCL momenteel van weinig betekenis meer is. Daarnaast blijkt tevens dat het aantal ernstige geweldincidenten uitgaande van de maoïsten in Nepal sterk is afgenomen, wat bevestigd wordt door de door verzoeker zelf neerlegde informatie (*South Asia Terrorism Portal*). Daarenboven wordt het CEDOCA-onderzoek verricht door een gespecialiseerd en onpartijdig ambtenaar en komt het dan ook toe aan verzoeker om gegronde, objectieve en concrete elementen aan te dragen die deze informatie kan weerleggen, *quod in casu non*. Rekening houdend met de persoonlijke omstandigheden van verzoeker kon de commissaris-generaal terecht oordelen dat verzoeker zijn beweerde maar niet aangetoonde problemen met de YCL-leden kon vermijden door zich elders in Nepal te vestigen. Uit verzoekers verklaringen blijkt immers dat zijn problemen enkel lokaal van aard zijn. Dat verzoeker de YCL niet de mogelijkheid heeft gelaten hem elders te vinden, betekent echter niet dat de YCL ook buiten Syangja naar verzoeker op zoek zou zijn gegaan. Dergelijke verschoning kan dus niet overtuigen, te meer daar verzoeker nooit gepoogd heeft zich te hervestigen. Daarnaast gaf verzoeker aan dat zijn echtgenote sinds zijn vertrek uit Nepal bij haar familie in Kathmandu verblijft zonder daar enige moeilijkheden te kennen (gehoorverslag 7 oktober 2011 p. 14). Dat zij niet wordt geïdendeerd, doet geen afbreuk aan het feit dat verzoeker ook niet geprobeerd heeft zich te hervestigen bij zijn vrouw in Kathmandu. Derhalve kan verzoeker allerminst aannemelijk maken dat hij zich niet elders in Nepal kon hervestigen. Daar waar verzoeker overigens bepaalde stukken aan zijn verzoekschrift toevoegt, stelt de Raad vast dat deze reeds in de bestreden beslissing werden beoordeeld; de Raad verwijst dan ook naar de overeenkomstige motieven en overwegingen in de bestreden beslissing.

3.3. Verzoeker adstrueert daarenboven op geen enkele wijze zijn voorgehouden reisweg terwijl hij, aangezien hij met het vliegtuig van Delhi naar Frankfurt reisde, op zijn minst in het bezit moet zijn geweest van een vliegtuigticket, instapkaart of bagagelabel waaruit kan blijken met welke vlucht en waar en wanneer hij in Europa is aangekomen. Door geen reisbescheiden voor te leggen maakt verzoeker op vrijwillige wijze iedere controle van zijn reisweg onmogelijk.

Verzoekers verklaringen inzake zijn reisweg kunnen evenmin overtuigen. Immers, van de asielzoeker die reist met valse of vervalste documenten kan redelijkerwijs worden verwacht dat hij perfect op de hoogte is van een aantal essentiële gegevens in het paspoort, zoals de nationaliteit, naam, geboorteplaats, geboortedatum, visum, teneinde bij een controle bij vertrek of bij aankomst in de

luchthaven te verhinderen dat hij ontmaskerd wordt. Verzoeker weet enkel dat hij met een groen Nepalees paspoort heeft gereisd, maar weet niet op welke naam dit stond, evenmin welke geboortedatum, geboorteplaats of adres er in werd vermeld en kan enkel stellen dat de smokkelaar zei dat er een visum in zat, maar dat hij zelf niet gekeken heeft (gehoorverslag 7 oktober 2011 p. 4-5). Het is een feit van algemene bekendheid dat passagiers op internationale luchthavens herhaaldelijk en op systematische wijze onderworpen worden aan strenge en individuele controles van identiteits- en reisdocumenten. Dat verzoeker kon reizen met een paspoort waarvan hij geen verdere gegevens kende, is dan ook niet geloofwaardig, te meer daar er kan van worden uitgegaan dat een smokkelaar alle mogelijke maatregelen zal nemen om te vermijden dat de asielzoeker en hijzelf ontmaskerd worden en aldus elke nodeloze aandacht zal vermijden door de noodzakelijke en vereiste individuele controles te dwarsbomen. Aldus kan redelijkerwijs aangenomen worden dat hij van de asielzoeker zal vragen om een aantal essentiële gegevens in het paspoort, zoals de nationaliteit, naam, geboorteplaats, geboortedatum, visum, te memoriseren teneinde de controles bij vertrek of bij aankomst in de luchthaven vlot en onverdacht te kunnen passeren. Verzoeker houdt dienaangaande tevens vol dat hij op geen enkel ogenblik ondervraagd is geweest, niet in Delhi en niet in Frankfurt. De Raad stelt vast dat dergelijke uitleg onwaarschijnlijk is in het kader van de aan het administratief dossier toegevoegde objectieve informatie (stuk 20), waaruit blijkt dat er veelvuldige individuele identiteitscontroles plaatsvinden in de internationale luchthaven van New Delhi en er zelfs speciaal daartoe opgeleide *airline officers* worden ingezet om vervalsingen op te sporen. Dat de route Delhi-Frankfurt net werd uitgekozen omdat dit de weg is van de minste weerstand voor Zuid-Aziatische immigranten, is al helemaal ongeloofwaardig. Voorgaande vaststellingen ondermijnen verzoekers algemene geloofwaardigheid, in het bijzonder van zijn voorgehouden illegale reisweg.

3.4. Verzoeker beperkt zich verder tot het herhalen van het asielrelaas, het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, het geven van niet-pertinente toelichtingen, het formuleren van boude beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkningen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

3.5. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

3.6. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent dat hij bij terugkeer zich bloot zal stellen aan een ernstige bedreiging van zijn leven als gevolg van het geweld dat nog steeds gebruikt wordt in het conflict tussen koningsgezinde Hindoes en communistisch anti-royalistisch gezinde maoïsten dat momenteel nog steeds woedt in Nepal.

4.2. Verzoekers argumentatie is louter gebaseerd op eigen verklaringen. Verzoeker toont aan de hand van concrete aanwijzingen, niet aan dat er in Nepal sprake zou zijn van een internationaal of binnenlands conflict dat een ernstige bedreiging vormt voor het leven of de persoon van een burger. Verzoeker toont dan ook niet aan dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet.

4.3. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

4.4. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig februari tweeduizend en twaalf door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK